

ΙΑΤΡΙΚΗ.— 'Υερσινιώσεις ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Χρ. Μαυρομάτη - Π. Βασιλειάδη - Ι. Α. Παπαδάκη - Ι. Μεσσαριτάκη - Θ. Καρπαθίου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Π. Βασιλειάδη.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίου τύπου τῆς *Yersinia enterocolitica* ἀρχεται τὸ 1963, ὅταν οἱ Mollaret καὶ Destombes (1964) ἀπεμόνωσαν ἐν στέλεχος τοῦ μικροβίου τούτου ἐκ κοπράνων μιᾶς περιπτώσεως διαρροίας. Ταχέως ἄλλα στελέχη ἀπεμονώθησαν εἰς πολλὰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ κατόπιν εἰς ἄλλας ἠπείρους. Ἐντὸς μερικῶν ἐτῶν πλέον τῶν 900 στελεχῶν εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὸ Διεθνὲς Κέντρον τῶν *Yersinia* εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Παστέρ τῶν Παρισίων (1967 - 1968).

Αἱ *Yersinia enterocolitica* (γ. ε.) δύνανται νὰ προκαλέσουν πολλὰς μορφὰς λοιμώξεως εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐξ αὐτῶν ἡ ἐντεροκολίτις καὶ τὸ σύνδρομον ψευδο - σκωλικοειδίτιδος εἶναι αἱ συχνότεραι μορφαὶ λοιμώξεως ὑπὸ τῆς γ, ε. Ὡς παράδειγμα θὰ ἀναφέρωμεν τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐντοπίσεων αἵτινες παρατηρήθησαν εἰς Βέλγιον ὑπὸ τῶν Vandepitte καὶ Wauters (1979) οἵτινες παρουσιάζουν μίαν σειρὰν ἐκ τῶν μεγαλύτερων ἀπομονώσεων γ. ε. Οἱ ἐρευνηταὶ οὗτοι ἀναφέρουν 86,8 % γαστροεντερίτιδες, 10,6% συνδρόμου ψευδο - σκωλικοειδίτιδος, 0,5 % σηψαιμίας, 0,1 % ἀπόστημα τοῦ ἥπατος, 0,5 % ἄλλας ἐντοπίσεις καὶ 1,8 % ὕγιεῖς φορεῖς.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Ἀρσένη καὶ συν. (1974) ἀπεμόνωσαν στέλεχος γ. ε. ἐκ πύου ἀρθρίτιδος τοῦ γόνατος, ὁ Μανιάτης (1977) ἀνεῦρεν ἕτερον στέλεχος εἰς κόπρανα παιδίου πάσχοντος ἐξ ὀξείας διαρροίας καὶ ἡ Ἀρσένη καὶ συν. (1979) ἀπεμόνωσαν ἐν τρίτον στέλεχος δι' αἰμοκαλλιέργειας ἐκ παιδίου μὲ δμόζυγον β - μεσογειακὴν ἀναιμίαν, πάσχοντος ἐκ σηψαιμίας μὲ ἀρθριτικὴν ἐντόπισιν. Τέλος ὁ Καρπάθιος καὶ συνεργ. (1980) ἀνεῦρον 9 περιπτώσεις ὑερσινιώσεως εἰς παιδιά προσβεβλημένα μὲ δμόζυγον β - μεσογειακὴν ἀναιμίαν καὶ τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποστῆ μετὰγγισιν αἵματος. Εἰς 6 ἐκ τῶν παιδίων τούτων γ. ε. ἀπεμονώθη ἐκ τῶν κοπράνων. Ἄπαντα τὰ ἀπομονωθέντα στελέχη ἀνήκον εἰς τὸν ὁρότυπον 0 - 3.

Ἡ ἀπομόνωσις ἐν Ἑλλάδι σοβαρᾶς ἀναλογίας στελεχῶν γ. ε. ὅχι ἐκ τῶν κοπράνων, δεικνύει ὅτι ἡ νόσος πρέπει νὰ εἶναι συχνότερα ἀπὸ ὅτι φαίνεται ἀπὸ τὰς σπανίας μέχρι τοῦδε προαναφερθείσας ἀνακοινώσεις. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ ἀναζήτησις τῆς γ. ε. εἰς τὰ κόπρανα δὲν γίνεται συστηματικῶς εἰς τὴν καθ' ἡμέ-

* CHR. MAVROMMATI - P. VASSILIADIS - I. A. PAPADAKIS - I. MESSARITAKIS - TH. KARPATIOS, *Infection à Yersinia enterocolitica en Grèce. Note préliminaire.*

ραν πράξιν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἀρχίσαμε συστηματικὴν ἀναζήτησιν τῆς *y. e.* εἰς τὰ κόπρανα περιπτώσεων διαρροίας.

Εἰς τὴν βραχεῖαν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν παρουσιάζομεν τὰ πρῶτα εὐρήματα μάς.

Ἡ τεχνικὴ τὴν ὁποίαν ἠκολουθήσαμεν διὰ τὰς ἀπομονώσεις τῆς *y. e.* ἐκ τῶν κοπράνων περιγράφεται ὑπὸ τοῦ (Wauters 1970).

Α Π Ο Τ Ε Λ Ε Σ Μ Α Τ Α

Μέχρι τώρα ἀπεμονώσαμεν ἓν στέλεχος *y. e.* ἐκ διαρροϊκῶν κοπράνων ἑνὸς παιδίου (μὴ ἔχοντος μεσογειακὴν ἀναιμίαν), καὶ ἐκ διαρροϊῶν κοπράνων 5 ἄλλων παιδίων μὲ δμόζυγον β-μεσογειακὴν ἀναιμίαν εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐκτελεσθῆ μετάγγισις αἵματος. Εἰς τὴν βιβλιογραφίαν ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπόστρωμα αἰμοσφαιρινοπαθειῶν ἢ ἄλλων νόσων τοῦ αἵματος, ἢ κίρωσις τοῦ ἥπατος ὡς καὶ ἡ ἀγωγή μὲ ἀνοσοκατασταλτικὰ εὐνοεῖ τὰς ὑερσινιώσεις.

Ἄπαντα τὰ στελέχη τὰ ὁποῖα ἀπεμονώσαμεν ἀνήκουν εἰς τὸν ὁρότυπον 0-3. Προσθέτομεν ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ ἀντιγονικοὶ τύποι τῆς *y. e.* ἐκ τῶν ὁποίων σχεδὸν μόνον οἱ ὁρότυποι 0-3 καὶ 0-9 καὶ εἰς Η.Π.Α. καὶ ὁ ὁρότυπος 0-8, εἶναι παθογόνοι διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ ἀντιγονικὴ σύστασις τῆς *y. e.* ἐμελετήθη καλῶς ὑπὸ τῶν Wauters καὶ συνεργ. (1971, 1972). Θὰ ἀναφέρωμεν ὡσαύτως ὅτι ὅλα τὰ στελέχη μάς ἦσαν τοῦ βιοτύπου 4 (Wauters, 1970), καὶ τοῦ λυσιτύπου VIII.

Ἡ λυσιτυπία τοῦ εἴδους *Yersinia enterocolitica* ἐμελετήθη ὑπὸ τοῦ Nicolle καὶ συνεργ. (1967).

R É S U M É

Six isollements de *Yersinia enterocolitica* à partir de selles d'enfants diarrhéïques sont rapportés. Cinq de ces enfants étaient atteints d'anémie de Cooley.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- A. Arseni - A. Maniatis - V. Petrochilou et Paraskevopoulou, The first isolation of *Yersinia enterocolitica* in Greece. *Acta Microbiol. hellen.*, 1974, **19**, 73-80.

- A. Arseni - A. Morakis - H. Koutsia et J. Palermos, Septicaemia and arthritis due to *Yersinia enterocolitica* in a thalassanemic child. *Acta Microbiol. hellen.*, 1979, **24**, 39-44.
- Th. Karpathios - J. Messaritakis - A. Karamboula - P. Nicolaïdou et F. Papadellis, Infection par *Yersinia* chez des enfants avec anémie b-méditerranéenne homozygote. Communication à la Soc. hématol. hellén. et Soc. Med. Jannina, 8-9 Nov. 1980. Jannina, Grèce.
- A. Maniatis, *Yersinia enterocolitica* isolation and serological studies. Thèse de Doctorat, Athènes 1977.
- H. H. Mollaret, Centre International de Distribution de souches et d'information sur les Types Microbiens (Lausanne). *Bulletin d'Information*. Tome II, No 3 (1967): 4-41. Tome II, No 4 (1967-1968): 5-28.
- H. H. Mollaret et P. Destombes, Les germes «X» en pathologie humaine. *Presse Médicale*, 1964, **72**, 2913-2915.
- P. Nicolle - H. H. Mollaret - Y. Hamon et J. F. Vieu, Étude lysogénique, bactériocinogénique et lysotypique de l'espèce *Yersinia enterocolitica*. *Ann. Inst. Pasteur*, 1967, **112**, 86-92.
- J. Vandepitte et G. Wauters, Epidemiological and Clinical aspects of human *Yersinia enterocolitica* infections in Belgium. *Contr. Microbiol. Immunol.*, 1979, **5**, 150-158 (Basel).
- G. Wauters, Contribution à l'étude de *Yersinia enterocolitica*. Thèse d'agrégé de l'enseignement supérieur. Univ. Cath. de Louvain, 1970.
- G. Wauters - L. Le Minor et A. M. Chalon, Antigènes somatiques et flagellaires des *Yersinia enterocolitica*. *Ann. Inst. Pasteur*, 1971, **120**, 631-642.
- G. Wauters - L. Le Minor - A. M. Chalon et J. Lassen, Supplément au Schéma antigénique de *Yersinia enterocolitica*. *Ann. Inst. Pasteur*, 1972, **122**, 951-956.
-